

som regel fastsættes ud fra driftsøkonomiske kriterier, således at rabat primært er betinget af, at der opnås omkostningsbesparelser på apotekerne ved leverancer.

En række af de nuværende rabatter ifølge medicintaksten må påregnes afskaffet, bl. a. fordi de ikke modsvarer omkostningsbesparelser hos apotekerne. Dette gælder således for den rabat på 1,5 pct. til den offentlige sygesikring, som er omhandlet i medicintakstens § 15, stk. 1, og hvis nærmere indhold er fastlagt i overenskomst mellem Sygesikringens Forhandlingsudvalg og Danmarks Apotekerforening. Den hidtidige rabat på 10 pct. til distribuerende og dispenserende dyrlæger, jfr. medicintaksten § 15, stk. 4, agtes ikke videreført, da denne ordning rummer et personligt økonomisk incitament til ordinationer for dyrlægerne, som må anses for uheldig. Et bortfald af ordningen må antages at styrke bestræbelserne på at hindre unødvendig anvendelse af lægemidler til husdyr.

Apotekernes prisfastsættelse på varer og lægemidler, hvis salg ikke er forbeholdt apotekerne, er ikke omfattet af lovens princip om ens priser i hele landet. Apotekernes udsalgspriser på en stor del af disse varer fastsættes i dag af Danmarks Apotekerforening i henhold til kollektiv aftale mellem apotekerne og er dermed gjort ens i hele landet. Indtægterne ved dette salg, der udgør ca. 5 pct. af den samlede apoteksomsætning, vil fortsat indgå i den samlede apoteksomsætning.

Nogle af de regler, der fastsættes i medfør af § 50, må påregnes ændret relativt hyppigt, således som det også har været tilfældet under den gældende lov, hvor medicintaksten som regel er blevet ændret hvert år for at skaffe dækning for apotekernes driftsudgifter og gennemsnitsindtægt. Ved regelfastsættelsen kan indenrigsministeren, ligesom det også er sket under gældende lov, bestemme hvilke udgifter, der kan indgå ved takstfastsættelsen.

Ved generelle indgreb i priser og avancer vil der som følge af det grundlæggende hensyn om ens priser i hele landet fortsat være behov for dispensation; omfanget af dispensationen må afhænge af det generelle indgrebs karakter og formål.

#### *Til kapitel 11*

I medfør af apotekerlovens § 36 har indenrigsministeriet og sundhedsstyrelsen fastlagt regler om apotekernes regnskabsaflæggelse (opgørelse af omsætning, omkostninger og overskud) til sundhedsstyrelsen. Reglerne består i et skema til opgørelse af omsætning og overskud og en dertil hørende

»Vejledning«, hvoraf enkelte dele revideres hvert år. De særlige regnskaber til sundhedsstyrelsen danner grundlag for beregning af afgifter og tilskud, jfr. kapitel 12, og indgår som materiale ved fastsættelse af medicintaksten, således at vurderingen af, om medicinpriserne skal ændres som følge af, at apotekernes gennemsnitlige tilsigtede udbytte ikke opnås (eller bliver højere) baserer sig på den fastlagte regnskabsopgørelsesmetode, jfr. bemærkningerne til § 50. Endvidere danner regnskabsaflæggelsen grundlag for statistiske opgørelser m.v.

Regnskabsreglerne er udformet således, at det efter en metode, som er ens for alle apoteker, tilstræbes at udvise indtægter og udgifter ved apotekdrift ved anvendelse bl. a. af beregnede størrelser for visse udgiftsposter (f. eks. forrentning og afskrivning). I apoteksregnskaberne til sundhedsstyrelsen er der ingen adskillelse mellem apotekernes produktions- og distributionsvirksomhed. Produktionsapotekerne indsender dog til sundhedsstyrelsen et særligt regnskab over produktionsafdelingens virksomhed, men dette har ingen betydning for afgift/tilskudsystemet eller for prisfastsættelsen. Status er ikke krævet indsendt, medmindre apotekerfonden har ydet statsgaranti for lån.

Det er også ved dette lovforslag bestemt, at apotekerne skal indsende særlige regnskaber til sundhedsstyrelsen. Regnskab for det enkelte apoteks økonomiske virksomhed skal tjene som grundlag for beregning af det enkelte apoteks afgift/tilskud og for fastsættelsen af afgift/tilskud og bruttoavance for apotekerne under ét, og regnskabsopstillingen er således grundlaget for budgetteringen af apotekernes omkostninger. I øvrigt skal regnskabet tjene til at belyse økonomien i apoteksfunktionen og forskellige forhold af faglig og statistisk karakter.

Som led i forberedelsen af lovforslaget nedsatte indenrigsministeriet i juni 1979 en arbejdsgruppe, der fik til opgave at udarbejde et forslag til regnskabs- og afgiftssystem for apotekerne.

Det var i arbejdsgruppens kommissorium forudsat, at der som basis for forslaget til afgiftssystem skulle aflægges et regnskab for det enkelte apoteks økonomiske virksomhed, som skulle opfylde visse nærmere angivne principper.

Arbejdsgruppen fik som medlemmer dels repræsentanter for ministerier og styrelser – indenrigsministeriet, finansministeriet, monopoltilsynet og sundhedsstyrelsen – og dels repræsentanter for de faglige organisationer inden for apotekssektoren – Danmarks Apotekerforening, Dansk Farmaceutforening og Danske Apoteksteknikeres Forening.